**C U R T E A  D E  A P E L  B Ă L Ţ I**

Dosarul nr. 1r-114/2024 Judecătoria Bălți sediul Central
1-23171369-03-1r-28022024 Judecător: Natalia Foma

**D E C I Z I E**
**În numele Legii**

19 martie 2024 mun. Bălți

**Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,**

În componența:
Președintele ședinței, judecătorul: Gheorghe Scutelnic
Judecătorii: Viorel Pușcaș și Oleg Moraru

a judecat în ședință de judecată în ordine de recurs recursul avocatului Lucia Rusu în interesele inculpatului Banu Gheorghe ***** declarat împotriva sentinței judecătoriei Bălți sediul Central din 31 ianuarie 2024 în cauza penală privind condamnarea lui:

Banu Gheorghe *****, a.n. *****, c/p *****, cetățean al RM, originar și domiciliat în mun. Bălți sat. ***** str. ***** 9, divorțat, la întreținere doi copii minori, ne angajat în câmpul muncii, studii medii incomplete, ne supus serviciului militar, anterior judecat, antecedentele penale nestinse;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal al RM,-

**Cauza a fost examinată în baza art.364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.**

**Termenul de judecare a cauzei**:
În instanța de fond: 30.11.2023-31.01.2024;
În instanța de recurs: 28.02.2024-19.03.2024.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

**C O N S T A T Ă:**

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 31 ianuarie 2024 Banu Gheorghe ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 320[1] Cod penal al RM, în baza acestei Legi, cu aplicarea prevederilor art. 364[1] Cod de procedură penală în coroborare cu art. 80[1] alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an.

În temeiul art. 84 alin. (4) și art. 87 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința respectivă şi prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 08.12.2023, cu calcularea a patru ore de muncă neremunerată în folosul comunității pentru o zi de închisoare (200 ore: 4 ore = 50 zile), lui Banu Gheorghe ***** i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 1 (una) lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din data rămânerii definitive a sentinței.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința lui Banu Gheorghe ***** a fost aplicată măsura preventivă obligarea de nepărăsire a țării.

Prin sentință a fost soluț*****ată soarta corpurilor delicte.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Banu Gheorghe *****, fiind informat despre faptul emiterii la data de 31.05.2023 de către Judecătoria mun. Bălți sediul Central a ordonanței de protecție a victimei violenței în familie în privința sa pe un termen de 90 zile, prin care dânsul era obligat de a nu se apropia de locuința victimei *****, a.n. 1996, care este nepoata lui de pe soră, amplasată în mun. Bălți sat. ***** str. ***** 54, precum și de a sta departe de locul aflării victimei *****, la o distanță nu mai mică de 200 metri, de a nu contacta victima *****, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, ca urmare, la data de 22.08.2023 orele 09:50 nu a executat, precum și s-a eschivat de la executarea măsurilor stabilite de către instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, prin faptul că s-a apropiat de cet. ***** și de locuința acesteia amplasată pe adresa indicată supra la o distanță de aproximativ 6 metri.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Banu Gheorghe ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal al RM –

neexecutarea intenț*****ată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

**Exercitarea căilor de atac:**

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs avocatul Lucia Rusu în interesele inculpatului Banu Gheorghe *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Banu Gheorghe ***** să-i fie stabilită o pedeapsă non privativă de libertate prin prisma art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului s-a invocat că, în privința lui Banu Gheorghe ***** poate fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiț*****ată a executării pedepsei, ținând cont de recunoașterea vinei, căința sinceră, prezența a doi copii minori la întreținere, însă instanța de fond nu a ținut cont de aceste circumstanțe.

**Argumentele părților:**

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În termenul stabilit acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc a prezentat referință, prin care a solicitat respingerea recursului declarat ca fiind nefondat, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate, ment*****ând că anterior inculpatul a fost supus de mai multe ori răspunderii penale și contravenț*****ale.

**Aprecierea instanței de recurs:**

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul avocatului Lucia Rusu în interesele inculpatului Banu Gheorghe *****, păstrând fără modificări sentința contestată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1[4]) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364[1] alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile

procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364[1] CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chest*****ându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364[1] alin. (4) CPP prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Banu Gheorghe ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Banu Gheorghe ***** în baza dispozițiilor art. 320[1] Cod penal al RM.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței,

concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384; 389; 364[1] Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului apelului înaintat rezultă că, avocatul Lucia Rusu în interesele inculpatului Banu Gheorghe ***** este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei.

În acest sens Colegiul penal reține că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și

veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Banu Gheorghe ***** conform art. 320[1] Cod penal al RM – neexecutarea intenț*****ată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată prin ordonanța de protecție a victimei violenței în familie.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal, verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a constatat că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiaşi dispoziţii legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menț*****ate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) din Codul penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci cînd este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârşite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporț*****ală faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, și anume: și-a recunoscut vina, însă anterior a fost condamnat de mai multe ori, inclusiv fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executare pentru comiterea actelor de violență în familie, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni, adică având antecedente penale nestinse, ceea ce indică că scopul pedepsei nu a fost atins, iar ultimul este predispus să comită noi infracțiuni similare.

Distinct, Colegiul penal relevă și faptul că potrivit cazierului contravenț*****al Banu Gheorghe ***** a fost supus răspunderii contravenț*****ale pentru comiterea contravențiilor de vătămare a integrității corporale și injurie, ceea ce caracterizează negativ personalitatea inculpatului, ca fiind o persoană conflictuală și violentă.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal notează că la stabilirea mărimii pedepsei în privința lui Banu Gheorghe ***** sunt aplicabile prevederile alin. (4) art. 78 Cod penal al RM, care stipulează că în caz de concurs al circumstanţelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei pînă la minimul sau ridicarea ei pînă la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

În aserțiunea dată, Colegiul penal statuează că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanţelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât şi a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente **exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante**, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie **mai aproape de limita maximă** a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei mai aproape de limita minimă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

Drept urmare, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile a faptelor și personalitatea inculpatului, concluz*****ează că persoana vinovată poate fi corectată şi reeducată doar prin menținerea față de acesta a pedepsei cu închisoarea, lipsind o alternativă mai puțin severă a sancțiunilor prevăzute de norma penală imputată.

Distinct, Colegiul penal remarcă că pedeapsa respectivă se impune a fi luată și prin prisma respectării obligației pozitive a statului în temeiul art. 8 CEDO de a lua măsuri adecvate în vederea exercitării obligațiilor pozitive de a proteja victimele violenței în familie *(a se vedea Hotărârea CEDO din 28.05.2013 în Cauza Eremia şi alţii contra Moldovei (cererea nr. 3564/11) pct. 76).*

Mai mult ca atât, în Recomandarea sa Rec (2002)5 din 30 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenței, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a afirmat, *inter alia*, că Statele membre ar trebui să introducă,

dezvolte și/sau să îmbunătățească unde este necesar politicile naț*****ale împotriva violenței bazate pe siguranță maximă și protecția victimelor, suport și asistență, ajustarea legislației penale și civile, ridicarea conștiinței publice, instruirea pentru specialiștii care se confruntă cu violența împotriva femeilor și prevenirea acesteia. Comitetul de Miniștri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancț*****eze serios violența împotriva femeilor, cum ar fi violența sexuală și viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilități sau în dependență, la fel ca și sancț*****area abuzului ținând cont de poziția agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenței să beneficieze de posibilitatea de a iniția proceduri, să introducă prevederi care să asigure inițierea procedurilor penale de partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violența împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluției de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să asigure unde este necesar că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva amenințărilor și eventualele acțiuni de răzbunare și să întreprindă măsuri specifice pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor. Cu privire la violența în familie, Comitetul de Miniștri a recomandat că Statele membre ar trebui să califice toate formele de violență în familie ca infracțiuni și să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilității judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptașului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri, să sancț*****eze toate încălcările a măsurilor impuse făptașului și să stabilească o procedură obligatorie de acț*****are pentru poliție, serviciile medicale și sociale.

Reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal apreciază că prima instanță just a conchis că scopul pedepsei, constând în formarea unei atitudini corecte față de muncă, ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, nu poate fi atins decât prin stabilirea față de Banu Gheorghe ***** a pedepsei sub formă de închisoare, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracț*****al şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. $80^1$ alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu **o pătrime** a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. $320^1$ Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani, *iar prin*

*aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni pînă la 3 ani.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluz*****ează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea prevăzută la art. 320[1] Cod penal al RM, în coroborare cu alin. (1) art. 80[1] Cod penal.

Aici Colegiul penal remarcă că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată) trebuie să țină seama de fiecare dată când soluț*****ează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Subsecvent, instanța de apel nu a stabilit careva erori la stabilirea pedepsei definitive lui Banu Gheorghe ***** prin aplicarea prevederilor art. 84 alin. (4) și art. 87 alin. (1) Cod penal al RM.

Prin urmare, prima instanță just a concluz*****at asupra aplicării față de inculpat a pedepsei închisorii, cu executare reală, deoarece anume această pedeapsă va duce la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, care constă în formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracț*****al şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută de suspendarea condiț*****ată a executării pedepsei, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

În aserțiunea dată, Colegiul penal ținând cont de starea de fapt, dar și de circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

La fel, instanța de apel apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea

inculpatului, cât şi pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancț*****ator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Lucia Rusu în interesele inculpatului Banu Gheorghe ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 31 ianuarie 2024 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

**D E C I D E:**

Recursul avocatului Lucia Rusu în interesele inculpatului Banu Gheorghe ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 31 ianuarie 2024 adoptate în cauza penală în privința lui Banu Gheorghe ***** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Termenul executării pedepsei de către Banu Gheorghe ***** urmează a fi calculat din momentul reținerii, cu anunțarea acestuia în căutare.

Căutarea și reținerea inculpatului Banu Gheorghe ***** se pune în sarcina Inspectoratului de Poliție Bălți.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele ședinței, judecătorul:** **Gheorghe Scutelnic**

**Judecătorii:** **Viorel Pușcaș**

**Oleg Moraru**